

ความตั้งใจและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Entrepreneurial Intention and Characteristics of Students of
Rajamangala University of Technology Phra Nakorn

ทรงสิริ วิชิรานนท์* อรุณี อรุณเรือง ภาวินี อุ๋นวัฒนา กฤตพร ชูแสง

Songsiri wichiranon*, Arunee Arunreung, Kittaporn Chuseng, Pawinee Onwattana

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์

Asst.Prof. Dr., Department of General Education, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of
Technology Pra Na Korn

อาจารย์ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์

Lecturer, Department of English for International Communication, Faculty of Liberal Arts,
Rajamangala University of Technology Phra NaKorn

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์

Asst.Prof. Dr., Department of English for International Communication, Faculty of Liberal Arts,
Rajamangala University of Technology Phra NaKorn

อาจารย์ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

Lecturer, Department of Fashion and Apparel Design, Faculty of Home Economic Technology,
Rajamangala University of Technology Phra NaKorn

Songsiri.w@rmutp.ac.th*

Received: April 30, 2021

Revised: July 20, 2021

Accepted: April 22, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาจำแนกตามเพศอายุ กลุ่มวิชา อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว และชั้นปี รวมถึงศึกษา อำนาจการพยากรณ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ จำนวน 375 คนโดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าที การวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .482) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= .597) ส่วนความตั้งใจที่จะ เป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= .617) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 4.13$, S.D.=

.901) โดยเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการเองสูงสุด คือ ต้องการเป็นเจ้านายตัวเองและมีความอิสระในการจัดการตัวเอง (ร้อยละ 81.65) และประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่ (ร้อยละ 72.10) สำหรับการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ กลุ่มวิชา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในขณะที่ชั้นปีที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับอำนาจการพยากรณ์คุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .66 โดยตัวแปรคุณลักษณะร่วมพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มี 3 คุณลักษณะ คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม และด้านความกล้าเสี่ยง

คำสำคัญ: ความตั้งใจ คุณลักษณะ ผู้ประกอบการ

Abstract

The research aimed to study the characteristics and determination of Students of Rajamangala University of Technology Phra Nakorn and to compare the same as classified by sex, age, the subjects being studied, parents' occupations, monthly incomes, and class year. The samples were 375 students in years three and year in the 2019 academic year. The samples were derived by a stratified sampling. The research instrument was a questionnaire. Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test, Pearson's correlation value, and a multiple regression analysis. The study found that entrepreneurship of the students in the study was overall at a high level ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .482). A maximum was a desire for achievement ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .597). The subjects' determination to become entrepreneurs was at a high level ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = .617). A maximum aspect was the students under study had a strong will to run their own business after their graduation ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .901). Their main reasons were they wanted to be self-employed and were more independent (81.65). The types of business they liked to run were food shops, bakery stores (72.10). As regards the hypothesis test, it was found that the students different in terms of sex, age, subjects studied, parents' occupations, and family incomes had different entrepreneurship with a statistical significance of .05. The students in different years had no difference in entrepreneurship.

Keywords: Determination, Characteristics, Entrepreneurs

บทนำ

ด้วยภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวน การเปลี่ยนทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วประกอบกับภาวะการแข่งขันในตลาดแรงงานที่รุนแรงในปัจจุบัน ผู้ประกอบการถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากผู้ประกอบการเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ขับเคลื่อนการผลิต ทำให้ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เช่น แรงงาน ที่ดิน และเงินทุน มารวมกันเพื่อสร้างสินค้าและบริการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ (ศักดิ์พล เจือศรีกุล, 2560) นอกเหนือไปจากการเป็นผู้เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจทั้งในการสร้างงาน สร้างรายได้ การประดิษฐ์คิดค้น การบุกเบิกตลาดทั้งในและต่างประเทศ และเป็นกลไกในการกระจายรายได้และความเจริญของประเทศ (อำนาจ อีระวนิช, 2549) การขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นส่วนความท้าทายของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นชุมชนทางวิชาการซึ่งมีบทบาทหลักในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้แก่สังคม และผลิตผลงานที่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อตอบสนองนโยบายการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่โมเดล “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและเพื่อเตรียมความพร้อมในการสร้างโมเดลคนรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพในการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อสร้างธุรกิจแนวใหม่ อันจะเป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือ การสร้างและพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการมีความพร้อมและศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่ต้องการให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เป็นบุคคลที่ก่อตั้งกิจการธุรกิจของตนเอง สามารถดำรงรักษากิจการโดยผ่านประสบการณ์ในด้านความเสี่ยง การควบคุม การตอบสนองความต้องการของลูกค้าจนได้รับความเชื่อถือและการยกย่องจากสังคม จนกลายมาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจและมีส่วนร่วมทำให้สังคมเจริญเติบโตด้วย (วุฒิชัย จงคำนึ่งสีล, 2547) รวมถึงการเป็นผู้ลงทุนและผู้บริหาร เป็นผู้วางแผน บริหารจัดการ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายที่จะเอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผสมผสานด้วยหลักการจัดการทำให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่ เกิดผู้บริโภคใหม่ มีการเสาะแสวงหาตลาด หรือช่องทางทำให้เกิดกำไร เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้กับสินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้ดีขึ้น การเป็นผู้ประกอบการยังก่อให้เกิดการสร้างงาน (Job creation) ในปัจจุบันมีการเปิดสอนหลักสูตรความเป็นผู้ประกอบการทั้งในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี รวมทั้งการสอดแทรกเนื้อหาศาสตร์ความเป็นผู้ประกอบการไปในระบบการศึกษาทุกระบบเพื่อการสร้างจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Mindset) ให้เกิดขึ้น ในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งเริ่มมีบรรยากาศการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ โดยจัดให้มีพื้นที่หรือเวทีสำหรับนักศึกษาได้มาพบปะสังสรรค์ร่วมคิดร่วมหาแนวทางและเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ เช่น การจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะธุรกิจในทุกมหาวิทยาลัย การจัดตั้งชุมชนสตาร์ทอัพ (Startup District) ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการกับหลักสูตรการเรียนการสอน เสริมทักษะและจิตวิญญาณการเป็นผู้ประกอบการของมหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตใหม่ที่ก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัยเข้าสู่องค์กรสามารถนำทักษะผู้ประกอบการร่วมพัฒนาองค์กร หรือเป็นเจ้าของธุรกิจเอง

การวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังจะสำเร็จเป็นบัณฑิตนั้นมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากน้อยเพียงไรและมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอย่างไร ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่มียุทธประโยชน์ต่อการวางแผนผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้สามารถที่จะอยู่รอดและแข่งขันได้ในโลกอาชีพ

คำถามวิจัย

1. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นอย่างไร
2. ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นอย่างไร
3. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอย่างไร

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ อายุ กลุ่มวิชา อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว และชั้นปี
4. เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ กลุ่มวิชา อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ครอบครัว และชั้นปีที่ต่างกัน มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการต่างกัน
2. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการสามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ จำนวน 5,224 คน (สำนักวิชาการและงานทะเบียน, 2561)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2562 ทุกคณะ โดยเปิดจากตารางสำเร็จรูปของทาร์โรว์ ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 375 คน โดยสุ่มแบบชั้นภูมิ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ คณะ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว โดยลักษณะขอคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการซึ่งถามถึงระดับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และเหตุผลที่ตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ และพัฒนามาจากแบบสอบถามคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของวิมพ์วิภา เกตุเทียน (2556) โดยปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้แบ่งคุณลักษณะผู้ประกอบการไว้ 6 ด้าน ประกอบด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ความมีนวัตกรรม (Innovation) ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) การบริหารจัดการ (Business Management) ความสม่ำเสมอ และใส่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) ความใส่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

มากที่สุด คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 5 คะแนน

มาก คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 4 คะแนน

ปานกลาง คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 3 คะแนน

น้อย คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 2 คะแนน

น้อยที่สุด คือ ให้น้ำหนักความคิดเห็น 1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินค่าระดับคุณลักษณะผู้ประกอบการ มีอยู่ 3 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย = $\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$

$$= \frac{5 - 1}{3}$$

$$= 1.33$$

และกำหนดระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง ระดับน้อย

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำไปหาการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ได้ค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ .927

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งของข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาจากการนำแบบสอบถามไปสอบถามนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทั้ง 9 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนจะทำการลงรหัสข้อมูลและนำข้อมูลไปประมวลผล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมจากตำรา เอกสารทางวิชาการ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลในระบบออนไลน์ ที่เกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่

- 1) ร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยซึ่งคือแบบสอบถามโดยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient: r) ซึ่งเกณฑ์การวัดความสัมพันธ์จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) มีอยู่ 3 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.00–0.39=ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรอยู่ในระดับต่ำ

ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.40–0.69=ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.70–1.00=ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรอยู่ในระดับสูง

ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .482) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .597) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความกล้าเสี่ยง ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = .597) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะผู้ประกอบการความเป็นผู้ประกอบการของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร: ภาพรวม

คุณลักษณะผู้ประกอบการภาพรวม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.12	.666	มาก
2. ความมีนวัตกรรม	4.07	.620	มาก
3. ความกล้าเสี่ยง	4.02	.597	มาก
4. การบริหารจัดการ	4.15	.638	มาก
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	4.18	.596	มาก
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.22	.597	มาก
รวม	4.13	.482	มาก

2. ความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเองของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= .62) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 4.13$, S.D.= .901) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 3.43$, S.D.= 1.001) โดยเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการของตัวเองสูงสุด คือ เป็นเจ้านายตัวเอง/มีความอิสระในการจัดการตัวเอง (ร้อยละ 81.65) และประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่ (ร้อยละ 72.10) ดังตารางที่ 2 และ ตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความตั้งใจการประกอบธุรกิจของตนเอง

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา	3.43	1.001	ปานกลาง
2. มีความตั้งใจค่อนข้างน้อยที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา	3.64	.851	ปานกลาง
3. ยังไม่ทราบ / ยังไม่ตัดสินใจว่าจะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษาหรือไม่	3.83	.913	มาก
4. มีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา	4.13	.901	มาก
5. จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษาอย่างแน่นอน	4.04	.857	มาก
รวม	3.95	.617	มาก

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการของตัวเอง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นเจ้าของตัวเอง/มีความอิสระในการจัดการตัวเอง	267	81.65
อยากมีอิสระในการกำหนดรายได้ให้ตัวเอง/กำไร	36	11.00
ต่อยอดจากธุรกิจครอบครัว	3	0.90
สร้างความมั่นคงให้ตัวเองและครอบครัว/สร้างอาชีพ	9	2.75
ต้องการทำในสิ่งที่ชอบสร้างธุรกิจของตัวเอง	9	2.75
ต้องการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3	0.90
รวม	327	100.00

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปี คณะวิชา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.2 อำนาจการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยคุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .66 โดยมีตัวแปรคุณลักษณะที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา จำนวน 3 ตัว คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเองด้านความมีนวัตกรรม และ ด้านความกล้าเสี่ยง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ของคุณลักษณะที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Correlations			
		ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	คุณลักษณะผู้ประกอบการ
Pearson	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	1.000	.660
	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	.660	1.000
Sig. (1-tailed)	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	.	.000
	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	.000	.
N	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	375	375
	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	375	375

สรุปผลการวิจัย

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = .62) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษามีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษา ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .90) โดยเหตุผลที่ตั้งใจจะประกอบการเองสูงสุด คือ ต้องการเป็นเจ้านายตัวเอง และมีความอิสระในการจัดการตัวเอง (ร้อยละ 81.65) และประเภทของธุรกิจที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจทำอาหารขาย/ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ/เบเกอรี่ (ร้อยละ 72.10) ส่วนคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .48) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .60) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ กลุ่มวิชา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในขณะที่ชั้นปีที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับอำนาจการพยากรณ์คุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .66 โดยตัวแปรคุณลักษณะร่วมพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามี 3 คุณลักษณะ คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม และด้านความกล้าเสี่ยง

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากข้อค้นพบความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่าภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของมรกต กำแพงเพชร และประสพชัย พสุนนท์ (2558) ที่พบว่า ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับสูง และเมธาวี เกียรติพรพิเชฐ และจรรย์ญา ปานเจริญ (2565) ที่ศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการต้องการเป็นเจ้านายตัวเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของธรรณิษฐ์ เหมรัตน์ และกฤตณัย บุญราช (2561) ที่พบว่าคนเจนวายส่วนใหญ่จึงมีความทะเยอทะยาน กระตือรือร้น และอยากประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว ให้ความสำคัญกับการค้นหาและสร้างตนเองผ่านความก้าวหน้าและโอกาสในการเติบโตทางอาชีพเป็นหลัก ประกอบกับมีทัศนคติที่ค่อนข้างชอบความท้าทาย เปิดกว้าง และยืดหยุ่นสูง รวมถึงต้องการเป็นที่ยอมรับ และเมื่อเข้ามาศึกษาระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ให้ความสำคัญกับการเป็นผู้ประกอบการในลักษณะต่าง ๆ อาทิ ระบบการศึกษาในบางหลักสูตร เช่น หลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ มีรายวิชาการสร้างธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์มีรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น รวมถึงมหาวิทยาลัยได้จัดศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ โดยมีเป้าประสงค์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจ สัมพันธ์และเชิงพาณิชย์มีศักยภาพในการสร้างอาชีพที่สามารถแข่งขัน ด้วยปัจจัยดังกล่าวทำให้นักศึกษามีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในระดับมาก

2. จากข้อค้นพบคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของเมธาวี เกียรติพรพิเชฐ และจรรย์ญา ปานเจริญ (2565) ที่พบว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยธุรกิจ

บัณฑิตย์ หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาในรายด้าน คุณลักษณะพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความกล้าเสี่ยง สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิมพิภา เกตุเทียน (2556) ที่พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความใส่ใจในความสำเร็จ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความกล้าเสี่ยง ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของพิชญามัชฌิมศรีธธา (2554) ที่ว่าความใส่ใจในความสำเร็จ เป็นสิ่งที่นักศึกษามีความต้องการที่จะบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศ และความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และสำหรับผลการศึกษาที่พบว่า ความกล้าเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ค่าเฉลี่ยยังอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจเป็นเพราะปัจจุบันการเริ่มต้นประกอบธุรกิจมีความเสี่ยงสูง ทำให้ผู้ประกอบการต้องกระจายความเสี่ยง และผู้ที่มีความต้องการเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงความเสี่ยง กล้าลงทุน กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง และยอมรับผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของนราเขต ยิ้มสุข (2552) เรื่องกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พบว่าบุคคลที่จะตัดสินใจประกอบธุรกิจจะต้องมีความกล้าที่จะเสี่ยงเพื่อความสำเร็จของกิจการ ผู้ประกอบการต้องกล้าที่จะทำงานท้าทายความสามารถที่จะทำให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จ

3. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี กลุ่มคณะที่ศึกษา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ครอบครัว มีบางปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน และจากข้อค้นพบที่พบว่าเพศ อายุ อาชีพบิดา อาชีพมารดา ที่ต่างกันมีคุณลักษณะผู้ประกอบการต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐภูมิ วิเศษ (2554) เรื่องคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร และณัดชัย ปินธุ (2561) ที่ศึกษาเรื่องความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ในยุคนิวอร์มัลพบว่าประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวอร์มัล ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

4. จากข้อค้นพบที่ว่า คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าเท่ากับ .660 สอดคล้องกับการศึกษาของพรรณสิยา นิธิกิตติสุขเกษม (2561) ที่พบว่าคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .61 โดยตัวแปรคุณลักษณะที่ร่วมพยากรณ์ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 3 ตัว คือ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม และ ด้านความกล้าเสี่ยง ซึ่งเมื่อพิจารณา แต่ละตัวแปรจะเห็นได้ว่า

ด้านความเป็นตัวของตัวเอง เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ตามแนวคิดของ Frese (2000) ที่กล่าวว่าผู้ประกอบการ จะต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้อย่างมีอิสระและสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะ มีความสามารถและความปรารถนาที่จะจัดการควบคุมสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโอกาสในการดำเนินการโดยบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเองนี้ จะตัดสินใจและกระทำการต่าง ๆ อย่างเป็นอิสระ ไม่พึ่งพาอาศัยใคร

ด้านความมีนวัตกรรม เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับมรกต กำแพงเพชร และประสพชัย พสุนนท์ (2558) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่พบว่าความมีนวัตกรรม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ เป็นไปตามแนวคิด อ้างถึงในปรารธนา หลีกภัย และเกตุศิริ เจริญวิศาล, 2555). ได้ให้คำจำกัดความ การมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง ความตั้งใจที่จะนำเสนอสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ความคิด

สร้างสรรค์ การทดลอง ด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ผู้ประกอบการต้องมีเป็นลำดับต้น ๆ เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสำคัญในภาพลักษณ์ของสินค้า องค์ประกอบต่าง ๆ ของร้าน บรรยากาศ สินค้าถูกหลักอนามัย สะอาด ผู้ประกอบการจึงต้องมีการพัฒนา เปลี่ยนแปลงให้มีความเป็นเอกลักษณ์และทันสมัยอยู่เสมอ และณัฐยา สันตะการผล (2553) ที่ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์อย่างรวดเร็ว อนาคตมักไม่ค่อยเป็นไปอย่างที่คาดหวังไว้ สิ่งที่ถูกคาดหวังการมักจะเปลี่ยนแปลงไปอยู่เรื่อย ๆ

ด้านความกล้าเสี่ยง เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการควรต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงความเสี่ยงและกล้าลงทุนในธุรกิจ มีความกล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง และยอมรับผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนราเขต ยิ้มสุข (2552) เรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พบว่า บุคคลที่จะตัดสินใจประกอบธุรกิจจะต้องมีความกล้าที่จะเสี่ยงเพื่อความสำเร็จของกิจการ ผู้ประกอบการต้องกล้าที่จะทำงานท้าทายความสามารถที่จะทำให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จ และเป็นไปตามแนวคิดของสุรัช ภัทรบรรเจิด (2554) กล่าวว่าธุรกิจกับความเสี่ยงเป็นของคู่กัน เพราะผู้ที่เป็นผู้ประกอบการชอบงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของเขา

ดังนั้นคุณลักษณะผู้ประกอบการทั้ง 3 ประการที่ค้นพบว่ามีอำนาจพยากรณ์ถึงความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ จึงสะท้อนให้เห็นถึง สภาวะทางจิตใจของบุคคลที่บ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้น เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความตั้งใจและมีการวางแผน ตระเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นเวลานาน ดังนั้น บุคคลที่จะตั้งใจเป็นผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีคุณลักษณะดังกล่าวเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผลการศึกษาพบว่า ความตั้งใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการของตนเองของนักศึกษาภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการที่ชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น สร้างศูนย์บ่มเพาะทางธุรกิจให้มีความแข็งแกร่งโดยสร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการภายนอกสถานศึกษา เป็นต้น รวมถึงควรจะมีการเรียนการสอนด้านการประกอบการทุกคณะ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการสอดแทรกเนื้อหาศาสตร์ความเป็นผู้ประกอบการในรายวิชาชีพ หรือจัดเป็นรายวิชา เพื่อสร้างจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Mindset) ให้เกิดขึ้น รวมทั้งมีความเข้าใจต่อเป็นผู้ประกอบการเฉพาะทางในสายงานของตน

1.2 ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะผู้ประกอบการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษา ใน 3 คุณลักษณะ ซึ่งส่งผลไปสู่ความสำเร็จทางธุรกิจได้นั้น ดังนั้นควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะความชำนาญ เพื่อไปประยุกต์ในธุรกิจของตนได้อย่างเหมาะสม

1.3 ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความกล้าเสี่ยง ไม่ได้หมายความว่านักศึกษาไม่ให้ความสำคัญ แต่อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่สามารถการประเมินความเสี่ยงได้ เนื่องจากยังไม่ได้ดำเนินการจริง ดังนั้นอาจจัดพื้นที่จัดกิจกรรมการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษาที่สนใจ เพื่อให้ นักศึกษามีประสบการณ์ตรงและสามารถประเมินความเสี่ยงในสถานการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความตั้งใจ หรือการตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

2.2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดคุณลักษณะผู้ประกอบการของ Frese ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป อาจเลือกศึกษาตัวแปรคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายให้มีความสมบูรณ์ขึ้น

2.3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลที่ได้อาจไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ดังนั้นหากต้องการศึกษาเพิ่มเติมหรือต่อยอด ควรนำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาใช้ร่วมในการศึกษา โดยการสัมภาษณ์ สทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้วิจัยได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักศึกษาได้ดีขึ้นและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น รวมถึงจะได้มีข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี จากการสนับสนุนทุนวิจัยงบประมาณรายได้ ปี พ.ศ.2563 จาก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- ฐานิสร์ เหวาปัตย์ และกฤตณัย บุญราช. (2561). GenY on the job วารสารเศรษฐกิจและสังคม, 56(2), กรกฎาคม-ธันวาคม 2562.
- ณัฐยา สันตรการผล. (2553). *คัมภีร์เจ้าของกิจการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2554). *คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ณัดชัย ปินธุ. (2561). *ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ในยุคนิวโนมัล*. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/vlt15-1/6114993681.pdf>
- นราเขต อัมสุข. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม: กรณีศึกษาธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ ในอำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ปรารธนา หลีกภัย และเกตุศิริ เจริญวิศาล. (2555). ผลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ การมุ่งเน้นตลาด และการมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถทางนวัตกรรมองค์กร. *วารสารวิทยาการการจัดการ*, 29(1), มกราคม-มิถุนายน 2555 77-90.
- พรณิสยา นิธิกิตติสุขเกษม. (2008). *โมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ*. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 7(1), มกราคม-มิถุนายน 2561 146-161
- พิชญ มัชฌิมศรีธธา. (2554). *บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

- มรกต กำแพงเพชร และประสพชัย พสุนนท์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *ธุรกิจปริทัศน์*, 7(1), 207-224.
- เมธาวี เกียรติพรพิเชฐ และจรัญญา ปานเจริญ. (2565). คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. 153-165 สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2565, จาก <https://grad.dpu.ac.th/upload/content/files202/7-2-15.pdf>
- วิมพ์วิภา เกตุเทียน. (2556). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน).
- วุฒิชัย จงคำนึ่งศิลป์. (2547). *การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ศักดิพล เจือศรีกุล. (2560). *ผู้ประกอบการไทยกับเศรษฐกิจไทยปี 2560*. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2565, จาก <https://www.posttoday.com/social/think/477397>
- สำนักวิชาการและงานทะเบียน. (2561). *สถิตินักศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2565, จาก <https://www.rmutp.ac.th/>
- สุรัชย์ ภัทรบรรเจิด. (2554). *คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2565, จาก <http://www.pattanakit.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538705672&Ntype=124>
- อำนาจ ชีระวนิช. (2549). *ผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: มาเธอร์ บอส แพนคเก็จจิ้ง.
- Frese, Michael. (2000). *Success and Failure of Micro business Owners in Africa. A Psychological Approach*. United States of America: Greenwood Publishing Group.